

בש"פ 7041/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7041/15

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת כבוד הרשם ג' לובינסקי מיום
15.10.2015 בבש"פ 6871/15

בשם המערער:

עו"ד ותד אחמד סיף אלדין

החלטה

1. לפני ערעור על החלטת כבוד הרשם ג' לובינסקי (בש"פ 6871/15) מיום 15.10.2015, במסגרתה נדחתה בקשת המערער להאריך את המועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 28.7.2015, (ע"פ 3698-04-14, השופטים מ' פינקלשטיין, ש' בורנשטיין ומ' ברק נבו), אשר קיבל באופן חלקי את ערעורו על פסק הדין של בית משפט השלום בראשון לציון (ת"פ 42459-10-11, השופטת א' נחמן).

המערער הורשע בבית משפט השלום בשמונה אישומים של ביצוע מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, לשם גירוי וסיפוק מיניים – עבירה לפי סעיף 348(א), בנסיבות הקבועות בסעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. זאת, בגין פגיעות חוזרות ונשנות בבת דודתה של אשתו, אשר הייתה בעת ההתרחשויות בת 7-9 שנים. על המערער נגזרו, בין היתר, עונש מאסר בן 5 שנים בפועל, ופיצוי בסך 200,000 ₪ למתלוננת. המערער ערער על הכרעת הדין וגזר הדין בפני בית המשפט המחוזי, אך לאחר שמיעת טיעוני הצדדים משך את ערעורו על הכרעת הדין.

בית המשפט המחוזי החליט להקל בעונשו: עונש המאסר הופחת עד כדי 46 חודשים, והפיצוי הועמד על 140,000 ₪.

ביום 14.10.2015 הגיש המערער בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק הדין. לדבריו, האיחור בהגשת הבקשה נובע מהעברת הייצוג לידי בא כוח חדש, אשר נדרש לפרק זמן ארוך לשם לימוד התיק – כמו גם בשל תקופת החגים ונסיבות אישיות חריגות. המערער הוסיף וטען כי סיכויי בקשת רשות הערעור שבדעתו להגיש אינם מבוטלים, ואף משום כך יש להאריך את המועד להגשתה. ביום 15.10.2015 דחה הרשם את בקשת הארכה, הן משום שלא הוצג "טעם ממשי" לאיחור, והן משום שסיכויי בקשת רשות הערעור קלושים לנוכח העובדה כי מדובר ב"גלגול שלישי". מכאן הערעור שבפני.

2. דין הערעור להידחות. יתכן שלסוגיית האיחור בהגשת בקשת רשות הערעור במסגרת הליכים פליימיים, פנים לכאן ולכאן. אולם, בענייננו לא זו בלבד שהמבקש לא הצביע על טעם ממשי לאיחורו, אלא שהשיקול הנוסף, שעניינו בסיכויי ההליך, אף הוא אינו תומך במתן הארכה. בהקשר זה נפנה לדברי כבוד הרשם, אשר ציין כי –

"לאחר עיון בבקשת רשות הערעור אשר מתבקשת ארכה להגשתה, ובשים לב לכך שמדובר בבקשה ב"גלגול שלישי" המופנית כנגד חומרת העונש – דומני כי סיכוייה הלכאוריים אינם גבוהים במידה אשר יש בה כדי להטות את הכף לעבר מתן הארכה".

בהעדר צידוק ממשי לאיחור של המערער, ובעיקר לנוכח סיכויי הקלושים של ההליך, אין מקום להתערב בשיקול הדעת הרחב המוקנה לרשמים בהחלטות שעניינן הארכת מועד.

3. הבקשה נדחית. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ' בחשוון התשע"ו (2.11.2015).

ש ו פ ט